

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ MÜHENDİSLİK-MİMARLIK FAKÜLTESİ
MİMARLIK BÖLÜMÜ

595 VE 601 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME'LER KAPSAMINDA
ÖNGÖRÜLEN DÜZENLEMELERLE MİMARLIK EĞİTİMİ, MESLEKİ
FORMASYON VE MİMARIN SÜREKLİ EĞİTİMİ HAKKINDA GÖRÜŞLER;

1999 Depremlerinden sonra yapı sektörünü ve mimarlık ortamını yoğun bir karmaşaya sürükleyen yasal düzenlemeler zinciri birbirini takip etmiştir. Bu düzenlemeler, depremin neden olduğu yıkımda, mimar ve mühendislik hizmetleri gibi teknik alandaki hizmetlerin yetersiz ve hatalı olduğunu ortaya koyarak yeni bir yapı denetimi sistemi üzerinde yoğunlaşmaktadır. Önce 595 sayılı Yapı Denetimi ile ilgili Kanun Hükmünde Kararname ve ardından buna dayanılarak hazırlanan 601 sayılı Kanun Hükmünde Kararname yürürlüğe girmiştir. Global kriz nedeniyle son yıllarda küçülen yapı sektörü, bu yasal düzenlemeler yapılırken, bugünkü yapı üretim ortamını yaratan rant ekonomisi sisteminin ortaya çıkmasına neden olan siyasi yapılanma asıl sorun olarak gözardı edilmiş, adeta tüm sorun teknik elemanlara yüklenmiştir. Günümüzde büyük kentlerimizde oranı % 80'lere yaklaşan kaçak yapılaşma asıl sorunun nereden kaynaklandığını apaçık gözler önüne sermektedir.

Öğrencilerin üniversitelerden mezun olduklarında yeterli tecrübeye sahip olmadıkları, herkesin aynı standartta eğitim alamadığı, bunun için okulları bitirdikten sonra belli bir süreyi mesleğin içinde geçirmek gerektiği, yada mimarlık eğitiminin beş yıla çıkarılması konuları zaten tartışılırken yaşanan bu son gelişmelerden sonra farklı bir boyut kazanmıştır. Aslında yapılan yasal düzenlemeler yapı üretim sürecini iyileştirerek sorunları çözmek yerine; yetki ve sorumlulukların el değiştirmesinden öteye gidememektedir. Eğitim yetersizliği ve üniversiteler arasındaki dengesizliği ortadan kaldıracı niteliksel çözümler üretmek yerine, meslek odalarının, üniversitelerin ve meslek uygulayıcılarının ortak görüşlerini yansıtmayan niceliksel düzenlemeler yapılmaktadır.

Özellikle mimarlık eğitim sistemi yeniden ele alınarak; mimarlıkta son çeyrek yüzyıl içinde hızla gelişen ve farklılaşan söylemler eğitim alanınada yansıtılmalıdır. Yeni eğilimler mimarlığın, bütüne ait tüm görünümünü yansıtan büyük resim içinde oturtulmasını öngörmektedir. Bu nedenle mimarlık eğitiminde anlam, kavram ve biçim arasındaki ilişki, hayal gücünü itici güç olarak kullanarak, sınır ötesi bir boyut kazarak öncelik kazanır. Ancak bu ilişki yüzeysel olan yada moda olan kavramlarla ve eğilimlerle tasarım nesnesi haline dönüştürüldüğünde mimarlık eğitimi için tehlikeli boyut taşıyabilir.

Mimarlık eğitiminde bugün karşı karşıya kaldığımız en önemli sorun hızla değişim gösteren dünyada mimar adaylarına mesleki formasyon kazandırmaktır. Bilginin sürekli değiştiği bir ortamda , mimarın öncelikle bu değişime ve farklılığa cevap verebilecek düşünme yollarını bilmesi gerekir. Bilgiye ulaşabilme ve ona her anlamda farklı bir boyut kazandırabilme,

